

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF CHICAGO

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ

ἐλέω Θεοῦ, Μητροπολίτης τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Σικάγου.

Πρός τόν Ἱερό Κλῆρο, τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν εὐλογημένο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σικάγου.

«Ἴδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας» (Β΄ Κορ. 6, 2).

Ἀγαπητοί πατέρες καί ἀδελφοί,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἐκκλησία μας ξεκινᾷ καί φέτος τήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἡ ὁποία εἶναι μιά πολλή εὐλογημένη περίοδος γιά ὅλους μας. Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται καθημερινά «τόν καλόν ἀγῶνα», πού ἀποβλέπει στήν ἀλλαγὴ, στήν ὀλοκληρωτική πνευματική ἀλλοίωση τῶν αἰσθήσεων, τῶν ἐπιθυμιῶν, τῶν ἀναγκῶν, τῶν σκέψεων, τῶν λογισμῶν καί τοῦ σαρκικοῦ φρονήματος. Μέσα ἀπό μιά θαυμάσια, ἄνετη, εἰρηνική, μυσταγωγική καί προσευχητική διαδικασία ὅλα μεταμορφώνονται κατά τήν περίοδο αὐτή. Κι ὁ καιρός αὐτός τοῦ κατανυκτικοῦ Τριωδίου, «καιρός εὐπρόσδεκτος, καιρός μετανοίας»¹, εἶναι ξεχωριστός, γιατί γίνεται γιά ὅλους μας «ὁ εὐλογημένος καιρός» μέσα στήν τραγικότητα τῆς ἱστορίας μας καί τῆς προσωπικῆς μας περιπέτειας.

Πολλοί ἀδελφοί μας πιστεύουν ὅτι ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν περίοδος πού ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προβάλλει τήν αὐστηρή νηστεία καί μᾶς καλεῖ σέ καταπόνηση, κόπο καί στερήσεις. Φυσικά δέν θά ἤθελα σέ καμμία περίπτωση νά ὑποστηρίξω ὅτι ἡ περίοδος αὐτή δέν χαρακτηρίζεται ἀπό τό ἀσκητικό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλαδή ἀπό τό πνεῦμα τοῦ μέτρου καί τῶν περιορισμῶν. Ὡστόσο, κάνοντας μιά ἀναδρομή στή Ἁγιοπνευματική διδασκαλία τῶν Πατέρων μας, διαπιστώνουμε ὅτι δύο εἶναι τά βασικά στοιχεῖα πού συνδέουν τήν περίοδο αὐτή μέ τήν προετοιμασία γιά τήν «Ἑορτή τῶν ἑορτῶν», πού εἶναι τό Πάσχα. Τό πρῶτο εἶναι ἡ κατήχηση

¹ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

καί ἡ προετοιμασία τῶν κατηχουμένων γιά τό βάπτισμα. Τό δεύτερο, καί βασικότερο, εἶναι ἡ μετάνοια τῶν ἀνθρώπων γιά τά λάθη τους καί ἡ ἐπιστροφή τους στόν ἀρχέγονο τρόπο ζωῆς, δηλαδή κοντά στό Θεό. Αυτό, ἐπομένως, πού τονίζουν τά τροπάρια τῆς περιόδου αὐτῆς, τά ὅποια μιλοῦν γιά «εὐπρόσδεκτο καιρό», δέν εἶναι ὁ πόνος καί οἱ στερήσεις ἀλλά ἡ «ἡμέρα σωτηρίας», ἡ ὅποια ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα τῆς προσωπικῆς μας μετάνοιας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι σωστή μετάνοια εἶναι νά ἀναγνωρίσουμε τήν ἀμαρτωλή κατάστασή μας καί νά ἀναζητήσουμε τό Θεό. Αὐτά τά δύο—μετάνοια καί ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ—πρέπει νά συμπορεύονται. Γιατί ἡ ἀναγνώριση καί ἀποδοχή τῶν ἀδυναμιῶν μας, ὅταν δέν συνοδεύεται ἀπό τήν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ, μπορεῖ νά ὀδηγήσει τόν ἄνθρωπο στήν ἀπογοήτευση καί στήν ἀπόγνωση. Ὅλα ὅσα βιώνουμε αὐτή τήν περίοδο: νηστεία, ἀκολουθίες, ἐλεημοσύνη, προσευχή, ἐξομολόγηση κ.ἄ., τά βιώνουμε καί τά ἐφαρμόζουμε μόνο ὡς μέσα ἀναζήτησης τοῦ Θεοῦ. Δέν ἐπιχειροῦμε νά ἐπιτύχουμε κάτι τό ἀνθρώπινο. Δέν προσβλέπουμε σέ ἴδιο πνευματικό ὄφελος. Ὅλα μᾶς βοηθοῦν, μόνο ὅταν ἐρμηνεύονται ὡς σημεῖα τῆς ἀγάπης μας πρὸς Αὐτόν. Διαφορετικά δέν ἔχουν κανένα νόημα καί γίνονται μία ἐπίπονη καί κοπιώδης προσπάθεια πού δέν ὀδηγεῖ σέ κάποιο τέρμα πνευματικό.

Σᾶς προτρέπω, λοιπόν, ὅλους αὐτή τήν περίοδο, μέ βασική προϋπόθεση τήν ἀναγνώριση τῶν λαθῶν μας καί τήν ἀποδοχή τῶν ἀδυναμιῶν μας, νά ἀναζητήσετε περισσότερο τό Θεό. Ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ σημαίνει κατά βάθος ὅτι ἀναγνωρίζουμε πῶς δέν μποροῦμε νά ζήσουμε στήν ἀπομόνωση. Δέν μποροῦμε νά ζήσουμε μόνοι μας. Ἡ ζωή μας εἶναι τραγική χωρίς Αὐτόν!

Καλή Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Μέ πατρικές εὐχές καί ἀγάπη Χριστοῦ

Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Σικάγου Ναθαναήλ